

Nr 3.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt tullfrihet i vissa fall för Föreningen Rädda barnen för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter.

I en den 21 december 1949 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 8, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att tullfrihet må under tiden den 1 maj 1950—den 30 april 1952 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomma till Föreningen Rädda barnen såsom gåva.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Med bifall till en av Kungl. Maj:t framlagd proposition (nr 267) medgav 1945 års riksdag, att tullfrihet finge intill utgången av april månad 1946 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomme till Föreningen Rädda barnen såsom gåva (riksdagens skrivelse nr 280). Kungl. Maj:t föreskrev härefter i brev till generaltullstyrelsen den 1 juni 1945, att såsom villkor för tullfriheten skulle gälla, att centralstyrelsen för Föreningen Rädda barnen vid varje importtillfälle till tullverket avgåve intyg angående ifrågakommande försändelsers karaktär av gåva. I enlighet med riksdagens medgivande har tiden för tullfriheten därefter utsträckts med ett år i sänder, senast intill utgången av april månad 1950, därvid föreskrift tillika lämnats om fortsatt tillämpning av nyssnämnda intygsförfarande (angående den senaste förlängningen se 1949 års riksdags skrivelse nr 43 och Kungl. Maj:ts brev till generaltullstyrelsen den 11 mars 1949).

I en den 18 oktober 1949 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *Föreningen Rädda barnen* hemställt att komma i åtnjutande av förlängd tullfrihet för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomme till föreningen såsom gåva. I skrivelsen har framhållits, att föreningen utövade en omfattande hjälpverksamhet i Frankrike, Österrike, Grekland och Tyskland samt att föreningen genom ökade kontakter med Syd- och Nordamerika fått emottaga ett stort antal gåvosändningar från sistnämnda länder. Dessa gåvosändningar hade tenderat att öka i antal och omfattning, varför det för den fortsatta hjälpverksamheten vore synnerligen angeläget, att tullfriheten förlängdes.

Generaltullstyrelsen har, efter hörande av *tulldirektionen i Stockholm*, i avgivet utlåtande tillstyrkt bifall till framställningen.

Departementschefen har i den nu föreliggande propositionen förklarat, att han icke hade något att erinra mot att den Föreningen Rädda barnen medgivna tullfriheten utsträcktes att gälla jämväl för tiden efter den 30 april 1950. Vidare har departementschefen anfört att, då föreningen enligt vad som under hand blivit upplyst räknade med att den ifrågavarande hjälpverksamheten komme att fortgå flera år framåt, det torde vara lämpligast att tullfriheten på en gång utsträcktes att gälla under ytterligare två år eller för tiden den 1 maj 1950—den 30 april 1952. Slutligen har departementschefen förklarat att, därest riksdagen medgäve tullfrihet, Kungl. Maj:t torde böra såsom villkor härför föreskriva samma intygsförfarande, som hittills tillämpats.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förvarande proposition nr 8, medgiva, att tullfrihet må under tiden den 1 maj 1950—den 30 april 1952 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomma till Föreningen Rädda barnen såsom gåva.

Stockholm den 19 januari 1950.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 1.
